

ज्ञातिस्मरा च मानुष्ये ऽप्य् अहं ज्ञानवती तथा,
 तद् व्रजाम्य् अधुना सिद्धौ निजं वैद्याधरं पदं । 108
 इत्य् उक्त्वा राजपुत्री सा तनुं त्यक्त्वा तिरोदधे,
 तुमुलश्रू च 'उदभूत् तस्मिन् आक्रन्दो राजमन्दिरे । 109
 शक्तिदेवो ऽप्य् उभयतो भ्रष्टस् तैस् तैर् इरुत्तरैः
 क्लेशैः प्राप्य अपि न प्राप्ते ध्यायंस् ते द्वे अपि प्रिये । 110
 निन्दन् खिन्नो ऽपि च 'आत्मानम् असंपूर्णमनोरथः
 निर्गत्य राजभवनात् क्षणम् एवम् अचिन्तयत् । 111
 अभीष्टं भावि मे तावद् उक्तं कनकरेखया,
 तत् किमर्थं विषीदामि, सत्त्वाधीना हि सिद्धयः । 112
 पथा तेन 'एव कनकपुरीं गच्छामि तां पुनः,
 भूयो ऽप्य् अवश्यं दैवं मे तत्र 'उपायं करिष्यति । 113
 इत्य् आलोच्य 'एव स प्रायाच् हृत्तिदेवः पुरात् ततः,
 असिद्धार्था निर्वर्तन्ते न हि धीराः कृतोद्यमाः । 114
 गहंश् चिराच् च संप्राप जलधेः पुलिने स्थितं
 तद् विटङ्कपुरं नाम नगरं पुनर् एव सः । 115
 तत्र 'अपश्यच् च बणिजं तं संमुखम् अथ 'आगतं,
 येन साकं गतस्य 'अब्धिं पीतम् आदाव् अभज्यत । 116
 सो ऽयं समुद्रदत्तः स्यात्, कथं च पतितो ऽम्बुधौ
 उत्तीर्णो ऽयं न वा, चित्रम् अरुम् एव निर्दर्शनं । 117